

την ἀπὸ τοῦ θυλακίου του, προχώρησε πρὸς τὸν στρατὸν ἵνα ἀναγνώσῃ τὰ ἐν αὐτῷ. Ἦτο δὲ χάρις τὴν ὁποῖαν εἶχε λάβει πρὸ ὀλίγων λεπτῶν, διδομένην πρὸς τὸν στρατιώτην ἕνεκα τῆς προτέρας καλῆς του διαγωγῆς. Ὁ ἀξιωματικὸς ἐπιθυμῶν νὰ προσενήθῃ μεγάλην ἐντύπωσιν εἰς τὸ πνεῦμα, οὐχὶ μόνον τοῦ ἐνόχου ἀλλὰ καὶ ὅλου τοῦ στρατοῦ, δὲν ἠθέλησε νὰ διακρινώσῃ τὴν εὐχάριστον εἶδησιν εἰμὴ τὴν τελευταίαν στιγμὴν. Ἐνῷ ἔτι θβάδιζεν ὁ ἀξιωματικὸς, ὁ δυστυχὴς κατὰδικος ἀφῆκεν, ἕνεκα τῆς ταραχῆς του, νὰ πέσῃ τὸ μανδύλιον· οἱ δὲ στρατιῶται νομίσαντες ὅτι ἦτο τὸ συμπερισημασμένον σύνθημα, ἐπυροβόλησαν, καὶ ὁ ταλαίπωρος ἐφρονεύθη τὴν στιγμὴν, κατὰ τὴν ὁποῖαν ἐμελλε νὰ ἀκούσῃ καρυττομένην τὴν χάριν του.

ΠΩΣ Οἱ ΑΣΤΡΟΛΟΓΟΙ ΑΠΑΤΩΣΙ ΤΟΙΣ ΕΠΙΣΤΟΙΣ. Κυρία τις ἀπολέσασα ἀδαμάντινον δακτύλιον καὶ ὑποπέυσασα ὅτι τὸν ἐκλεψεν ἡ ὑπρέτις, ἐζήτησε παρ' αὐτῆς νὰ τὸν ἀποδώσῃ· ἀλλ' ἡ νέα ἤρνηθη ἐντόμως τὴν κατηγορίαν. Ἐντοσοῦτω ἤρχισε νὰ αἰσθάνεται καὶ μικρὸν τινα φόβον, γνωρίζουσα πῶσιν ἐμπιστοσύνην εἶχεν ἡ κυρία τῆς εἰς τὰς γνώσεις ἀνθρώπου τινὸς τῆς γειτονείας, ὅστις ἐφημίζετο ἀστρολόγος καὶ μαθοῦσα ὅτι ἡ κυρία τῆς ἐσκόπευε νὰ συμβουλευθῇ τὸν μάγον αὐτὸν, ἀπεράσισε νὰ τὴν προλάβῃ· ἐλθοῦσα δὲ πρὸς αὐτὸν τῷ ἐζήτησε τὰ δικτρεζάντα, ὡμολόγησεν ὅτι εἶχε κλέψῃ τὸν δακτύλιον καὶ ὅτι ἤγνοε τί νὰ πράξῃ φοβουμένη μήπως ἡ κυρία τῆς τὴν ἀποπέμψῃ ἂν ὡμολόγῃ τὸ σφάλμα τῆς· προσέθηκε δέ·

« Γνωρίζω ὅτι σκοπεύει νὰ σὲ συμβουλευθῇ αὐριον· εἰπέ με τί πρέπει νὰ κάμω; »

Ὁ δ' ἀστρολόγος μετὰ μικρὰν σκέψιν ἀπεκρίθη·

— Ἐχετε ὄρνιθας καὶ πτηνὰ εἰς τὴν οἰκίαν σας;

— Μάλιστα, ἀπεκρίθη ἡ ὑπρέτις, πολλάς.

— Ἐχετε μεταξὺ αὐτῶν καμμίαν ἐξαιρετικὴν;

— Μάλιστα, ἔχομεν μεγάλον κόρακα ὅστις εἶναι πολλὰ καλός.

— Καλὰ λοιπὸν, ἐπανελάθην ὁ ἀστρολόγος· ἐπίστρεψον εἰς τὴν οἰκίαν, βάλε τὸ δακτυλίδιον ἐντὸς τιμαχίου κρέατος, δός το εἰς τὸν κόρακα καὶ ἄφες τὸ τέλος τῆς ὑποθέσεως εἰς ἐμέ· ἀλλὰ ἂν θέλῃς νὰ ἔχῃς τὴν ὑπόληψίν σου μὴ τὸ εἶπῃς εἰς κανένα.

Ἡ νέα ἠκολούθησε τὰς ὁδηγίας του, τὴν δὲ ἐπαύριον ἡ κυρία τῆς προσελθοῦσα εἰς τὸν ἀστρολόγον, τῷ διηγήθη τὴν ὑπόθεσιν καὶ εἶπεν ὅτι ὑπωπτεύετο τὴν θαλαμηπόλον τῆς. Οὗτος δὲ παρακλήσας αὐτὴν νὰ περιμείνῃ, συνεβουλεύθη διάφορα ὀγκώδη βιβλία, ὑπελόγησε πολλὰ καὶ ἐπὶ τέλους εἶπεν, ὅτι ἐνόμιζε τὴν ὑπρέτιδα ἀθώαν καὶ ὅτι ὁ δακτύλιος εἶχεν ἀρπαγῆ ὑπὸ μέλανος ζώου, κυνὸς ἢ πτηνοῦ, ἀνήκοντος εἰς τὴν οἰκίαν.

Ἡ δὲ κυρία εὐθὺς ἐσκέφθη τὸν κόρακα καὶ ἀπῆλθεν ὑποσχομένη εἰς τὸν ἀστρολόγον μεγάλην ἀνταμοιβὴν, ἂν ἀνεύρισκε τὸν δακτύλιον, ἀκαλουθοῦσα τὴν συμβουλήν του.

Ἐπανελθοῦσα δὲ εἰς τὴν οἰκίαν διέταξε νὰ φρονέωσι τὸν κόρακα, ἐν ᾧ ἀνευροῦσα τὸν ἀδάμαντα παρὰ μὲν τῆς νέας ἐζήτησε συγγνώμην, δαψιλεύσασα συγχρόνως αὐτῇ καὶ λαμπρὸν δῶρον διὰ τὴν προσβληθείσιν ὑπόληψίν τῆς, ὁ δὲ ἀστρολόγος ἀντημείφθη γενναίως καὶ ἀπέκτησε τοιαύτην φήμην, ὥστε ἐντὸς ὀλίγου ἐγένετο πλουσιώτατος.

Ἡ ἀλήθεια τῆς ὑποθέσεως ἐγένετο γνωστὴ ὀλίγον ἔτη μετὰ ταῦτα, ὅτε ἡ νέα νυμφευθεῖσα ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν πρόην κυρίαν τῆς πάντα τὰ καθέκαστα.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

—o—

Ευεργετικὸν κατάστημα οἷον ὑπάρχει εἰς τὰς σημαντικωτέρας πόλεις τῆς Γαλλίας, Ἰταλίας, Ἀγγλίας, Γερμανίας, Πρωσσίας, Βελγικῆς καὶ αὐτῆς ἀκόμη τῆς Κίνας, καὶ εἰς τὸ ὅποιον μετὰ θάρρους καὶ ἐν πλήρει ἐχεμυθίᾳ καὶ ἐμπιστοσύνῃ καταφεύγει ὅ τε πλούσιος καὶ ὁ πένης, ἡ τε χήρα καὶ τὸ ὄρφανόν, δὲν συνεστήθη ἄχρι τοῦδε ἐν Ἑλλάδι, ἐν ᾗ ἰδίως ἡ τοκογλυφία θρασυτάτην ὑψώσε τὴν κεφαλήν.

Τὸ ἐλλείπον αὐτὸ κατάστημα εἶναι τὸ ΔΑΝΕΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΠΙ ΕΝΕΧΥΡῶ (Mont-de-Piété).

Ἐπιθυμῶν νὰ δώσω τελείαν καὶ ἀκριβῆ ἰδέαν πρὸς τοὺς ὁμογενεῖς Ἕλληνας, καὶ ἰδίως εἰς τοὺς βαθυπλοῦτους ἐξ αὐτῶν, τοὺς δυναμένους νὰ ὠφελήσωσι τὴν πατρίδα διὰ τῆς συστάσεως τοιοῦτου ευεργετικοῦ καὶ σωτηρίου δι' ἀπάσας τὰς τάξεις τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας καταστήματος, συνέλεξα μετὰ πολλῆς ὑπομονῆς καὶ κόπου τὴν ἱστορίαν ἐν γένει τῶν τοιοῦτων καταστημάτων, τὸν διοργανισμὸν αὐτῶν, τοὺς κανονισμοὺς τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐν γένει πᾶν τὸ ἀποδιδέον αὐτά. Ταῦτα πάντα μεταφράσας εἰς τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν σκοπεύω νὰ τὰ δημοσιεύσω μετὰ πολλῶν σημειώσεών μου εἰς ἓνα ὀγκώδη τόμον ὑπὸ τὸν τίτλον ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΑΝΕΙΣΤΗΡΙΩΝ ΕΠΙ ΕΝΕΧΥΡῶ, φρονῶν ὅτι ἡ ἀνάγνωσις αὐτῶν πιθανὸν νὰ ἐνσπείρῃ βαθυπλοῦτῳ τινὶ Ἑλλήνι τὴν ἰδέαν τῆς συστάσεως τοιοῦτου ἐν Ἑλλάδι καταστήματος.

Τὴν τιμὴν τοῦ βιβλίου ὄρισα εἰς δραχμὰς 4 πληρωτέας ἅμα τῇ παραλαβῇ αὐτοῦ.

Ἐν Μασσαλίᾳ, τὴν 7 Μαΐου 1864.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΘ. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ.
(Rue des Recolletes, 8.)

ΠΑΡΟΡΑΜΑ.

—ooo—

Φυλλίδιον 339, 1 Μαΐου.

Σελ. 73. στήλ. α. σίγ. 38. ἀντὶ ἐνταῦθα ἀναγν. ἐντεῦθεν.